

APPROBATIO

ADMODUM REV. PATRIS

SYMPHORIANA S. ANDREA

Definitoris Generalis RR. PP. Carmelitarum Dis-
calceatorum, olim Sac. Theolo-
giae Professoris.

Post accuratam de mandato Reverendissimi
Patris Magistri Sacri Palatii Apostolici Le-
gionem Operis, cui Titulus: *Clementina Unigeni-
tus a nuperis Anonymi Auctoris dubiis vindica-
ta* &c. Auctore Rev. P. Mag. Pio Vanden
Dyck Ordinis Prædicatorum, Theologo Casana-
tensi, Belgæ &c. non solum nihil in illo vel
Fidei Catholicae veritatibus, vel morum purita-
ti contrarium; quin e contrario Constitutionem
Unigenitus Dei Filius a Clemente XI. anno 1713.
contra errores Paschafii Quesnelli editam, effica-
citer vindicare, & veritatem Catholicam con-
tra propositiones Quesnelli condemnatas, appri-
me, & luculenter astruere reperi; juxta solida
& inconcussa SS. Augustini & Thomæ dogmata:
ideoque & legentibus maxime profuturum,
& hoc tempore typis mandari dignissimum cen-
seo. Salvo semper &c.

Datum Romæ in Conventu nostro SS. The-
rese & Joannis a Cruce Ord. FF. Carmelitarum
Discalceatorum hac die 3. Octobris 1737.

Fr. Symphorianus a S. Andrea,

APPROBATIO

ADM. R. PAT.

BENIGNI A JESU

RR. PP. Carmelit. Excalceatorum Defin. Gen.
quondam in Universitate Lovaniensi Sac.
Theol. ac Sac. Scripturae Professoris.

DE mandato Reverendissimi P. Sac. Pal. Apost.
Magistri, exacte & magna cum voluptate
perlegi Opus cui Titulus: *Clementina Unigenitus
a nuperis Anonymi Auctoris dubiis vindicata* &c.
Auctore Fr. Pio Vanden Dyck Ord. Præd. Theo-
logo Casanatenfi, Belgæ, nihilque in eo inveni
Orthodoxæ Fidei dogmatibus, aut morum rectitu-
dini contrarium; aut aliquid, quod ulla censura
mereretur iniri, adverti. Quin imo, in eodem
ingeniose demonstrat Auctor præfatus, contra Au-
ctorem *Theologie Supplicis*, Quesnelli propo-
sitiones, Constitutione Apostolica *Unigenitus* damna-
tas, non tantum omnino alienas esse a Doctrina
SS. Patrum & Ecclesiæ Doctorum Augustini &
Thomæ; sed vix unum esse, qui cum Baii, Jan-
senii, Lutheri, & Calvinii, aut cum Wicleffi,
Huffii, Erasmi &c. non incidat erroribus & do-
ctrinis. Ne igitur Lectores utilitate, quam ex
hujusmodi libri Lectione sunt relaturi, frauden-
tur, ideo Opus hoc publica luce præloque dignum
existimo, salvo meliori &c. Datum Romæ in
Conventu nostro SS. Therese & Joannis a Cru-
ce die 3. Octobris 1737.

Fr. Benignus a Jesu.

IMPRIMATUR,

Fr. Jo. Benedictus Zuanelli Ord. Præd. Sac. Pal.
Apostolici Magister.

CLE-

CLEMENTINA,
UNIGENITUS,
A nuperis Anonymi Auctoris dubiis
VINDICATA

Hoc est,

THEOLOGIA SUPPLEX REFUTATA &c.
PRÆFATIO.

I. **P**rodit non ita pridem libellus Anonymus specioso hoc insignitus titulo: *Theologia Sup-
plex coram Clemente XII. Pontif. Max. Clementina Constitutionis, Unigenitus Dei Filius* &c.
Explicationem atque intelligentiam submisit rogans &c. Coloniz MDCCXXXVI. Tam spe-
ciosum titulum huic operi minus apte congruere, indicare nobis illius Auctor voluisse vi-
deri potest, cum nomen suum frontispicio subtraxit. Enim vero, qui supplicat, & eo
modo quo decet, id est humiliter, sincere, venerabunde supplicat, non habet, cur nomen occultet
suum. At qui male agit, odit lucem: unde subtractio illa nominis, quasi indicium est delinquentis.
Et vere talem potius inveni Auctorem, quam Supplicem. Vix enim paginam percurrere est,
quin ad quemlibet passum offendas dubitantes, sine per Constitutionem *Unigenitus* damnata senten-
tia aliqua Sacra Scriptura, aut Sacrorum Conciliorum, aut SS. Patrum, præsertim clarissimorum
Scholæ, quia & Ecclesiæ Luminum, hodiernæ novitatis fulminum, Augustini & Thomæ; aut pu-
rioris Moralium professorum? Quod quid aliud est (uti recte observatum Clementi XI. in Brevi
Pastoralis Officii &c.) quam dubitare, Erraveritne Sedes Petri in Clemente, Romana Ecclesiæ par-
ticularis, quia & Ecclesiæ Catholica Universalis, Constitutioni *Unigenitus* adhaerens? Et talem li-
bellum vocabimus Supplicem?

II. Ea propter speravi fore, ut quispiam e tot nobilissimis ingeniis, quibus Italia, præsertim Ro-
ma abundat, libellum hunc merita responsione refutaret. (a) Verum huc usque, cum nihil, quod
sciam, comparuerit, quidpiam huic libello, non meis viribus, qui omnium sum Theologorum in-
fimus, sed bonitati causæ, quam defendo, fretus, responsi dare constitui. Hoc tanto alacrius ag-
gressus sum, quod Constitutionem *Unigenitus*, tum ex se ipsa, tum ex eis quæ hac occasione a
Romana Cathedra processere oracula, summe honorificam ac proficuum Scholæ Augustino-Thomisti-
cæ dudum existimaverim. Notum quippe omnibus est, Quesnellum erroribus suis larvam Thomismi
conatum imponere. Detrahit hanc Constitutionem *Unigenitus*, dum articulos in varium olim damna-
tarum Hæreseon, non in Thomistarum, sed Jansenii præsertim sensu damnatos, clarissimis verbis
affirmat: *Omnes & singulas propositiones præsertim, verba sunt Const. Unigenitus, tamquam falsas...*
*ac demum etiam hereticas, variasque hereses, & potissimum illas, quæ in sanctorum Jansenii propositioni-
bus, & quidem in eo sensu, in quo hæc damnate sunt, manifeste innovantes...* damnamus & repro-
bamus. Displicuit non modicum Quesnello, ac sequacibus ejus, tam aperte a Clemente XI. fuisse
divisam lucem a tenebris. Nube parvarum gratiarum, vocetenus sufficientium; voluntatis anteceden-
tentis, sed sterilibus, & nefcio quibus aliis umbris doctrinam suam obtegere: si forte quispiam Ixion
pro Junone eam amplecti dignaretur. Successit illi astuta fraus quadamtenus. Sed advertit id illico
Clemens, nec parum indoluit; promptoque remedio grassanti malo occurrit, edita Constitutione
Pastoralis Officii &c.

III. In hac non contentus dixisse, se Jansenianam, Quesnellianamque doctrinam ex orbe catholi-
co proscriptis; Thomisticam vero etiamnum tute in Orbe, & Urbe commorari; id insuper addit:
Quesnellum, ejusque gregales, ipsos se jam olim ab illis, quas advocabant Scholæ, eorumque Prin-
cipibus segræges fecisse: falsoque tali in nomine gloriari: *Nisi ab antiquis semitis, Sanctorumque
Patrum vestigiis, immo ab EARUNDEM SCHOLARUM INSTITUTO, QUOD VERBIS* profitentur,
RE IPSA RECESSISSENT &c. Quid, quod ipse Clemens, post editam Sacrosanctam Con-
stitutionem, Thomistam se professus sit? Lege si lubet Epistolam Archiepp. & Episcopis Galliarum
scriptam, fatebere, quod dico: (20. Novembris 1716.) *Cum vero, ait, sufficientiam nostram EX DEO
esse probe agnoscamus (en gratiam Thomisticam sufficientem) effundamus primum coram illo corda no-
stra, jugibus lacrymis & precationibus clamantes, ut respiciens de celo, & visitans vineas istas, super-
seminata inibi dissidiorum zizania penitus evellat, desque voci vestre vocem virtutis: renitentes autem Fra-
tres Spiritus sui dulcedine perfusus ad concordiam FLECTAT, atque ad obedientiam ADDUCAT* (en
gratiam Thomisticam efficacem) in laudem gloriæ GRATIÆ SUÆ &c. Adde his eam phrasim, qua
Clemens XI. Epist. ad Ducem Aurelianensem, Galliarum Regentem, usus est: (Die 23. Novem. 1716.)
*Consilii enim, inquit, probe sumus, & fiduciam habemus ad Deum, quamadiu catholice fidei veritatem,
& Ecclesiæ unitatem servandam unice ante oculos habuimus, nullis Nos debere, nec POSSE aut per-
turbare.*

(a) Nondum videram Colloquia Patavina.